

Sygn. akt I CSK 464/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSA Jan Futro

Protokolant Beata Rogalska

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa reprezentowanego przez Ministra Zdrowia przeciwko Wojskowemu Instytutowi Medycznemu w Warszawie

o zapłatę,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2010 r.,

skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 marca 2009 r.,

I. uchyla zaskarżony wyrok i zmienia wyrok Sądu Okręgowego z dnia 3 września 2008 r., w ten sposób, że zasądza od Wojskowego Instytutu Medycznego na rzecz Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia kwotę 3 930 454,60 (trzy miliony dziewięćset trzydzieści tysięcy czterysta pięćdziesiąt cztery 60/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lutego 2008 r. do dnia zapłaty oraz zasądza od pozwanego na rzecz powoda zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego.

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

Uzasadnienie

Powód Skarb Państwa - Minister Zdrowia wniósł o zasądzenie od Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie kwoty 3 930 454,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem zwrotu środków uzyskanych w latach 1999 - 2000 przez Centralny Szpital Kliniczny Wojskowej Akademii Medycznej z Polikliniką Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Warszawie z Ministerstwa Zdrowia na realizację procedur wysokospecjalistycznych.

W sprawie został wydany w dnia 5 marca 2008 r. nakaz zapłaty. Po rozpoznaniu sprzeciwu pozwanego Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 3 września 2008 r. powództwo oddalił. Ustalił, że w sporządzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli informacji o wynikach kontroli finansowania i dostępu do świadczeń zdrowotnych wykonywanych w ramach wysokospecjalistycznych procedur medycznych z dnia 19 września 2002 r. stwierdzono nieprawidłowości w rozliczeniach środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Zdrowia, między innymi przez Centralny Szpital Kliniczny Wojskowej Akademii Medycznej z Polikliniką Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej (dalej: „CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ”), na realizację wysokospecjalistycznych procedur medycznych w latach 1999 -2000. Bezpodstawnie pobrane środki z tego tytułu wyniosły w 1999 r kwotę 1 441 505,44 zł, a w 2000 r. kwotę 282 167,52 zł, czyli ogółem kwotę 1 723 672,96 zł.

W dniu 14 października 2002 r. pomiędzy Skarbem Państwa-Ministerstwem Zdrowia a CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ zawarte zostało porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia z tego tytułu, na mocy którego kontrahent Ministerstwa Zdrowia zobowiązał się spłacić zadłużenie w łącznej kwocie 2 812 794.36 zł. Składała się na nią należność główna w kwocie 1 723 672,96 zł oraz odsetki od środków pobranych w 1999 r. w kwocie 964 070,94 zł i od środków pobranych w 2000 r. w kwocie 125 050,46 zł, a spłata tego zadłużenia miała następować ratalnie.

Rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie przekształcenia Centralnego Szpitala Klinicznego Wojskowej Akademii Medycznej z Polikliniką Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (Dz.U. Nr 201, poz. 1700 - dalej: „rozporządzenie w sprawie przekształcenia”),

które weszło w życie dnia 10 grudnia 2002 r., przekształcono CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, likwidując jego działalność w zakresie realizacji zadań dydaktycznych i badawczych, udzielania medycznej pomocy doraźnej, pobierania krwi i krwiolecznictwa oraz działalność szpitalną, nadano mu nazwę „Centralna Wojskowa Przychodnia Lekarska CePeLek Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej” (dalej: CWPL „CePeLek” SP ZOZ).

W dniu 10 grudnia 2002 r. weszło także w życie rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 listopada 2002 r., w sprawie utworzenia Wojskowego Instytutu Medycznego (Dz.U. Nr 201, poz. 1699 - dalej: „rozporządzenie w sprawie utworzenia WIM”), na mocy którego utworzona została jednostka badawczo rozwojowa pod nazwą „Wojskowy Instytut Medyczny” (dalej: „WIM”), która przejęła prawa i obowiązki oraz należności i zobowiązania dotychczasowego CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, związane z otrzymanym mieniem, a także dotyczące projektów badawczych i celowych oraz inwestycji realizowanych ze środków finansowych ustalonych w budżecie państwa na naukę.

Pismem z dnia 20 lipca 2004 r. Ministerstwo Zdrowia poinformowało WIM o zobowiązaniu w kwocie 2 812 794,36 zł z tytułu nadmiernie pobranych środków przez CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ dotyczących sfinansowania ze środków budżetu państwa kosztów zakupu leków oraz leczniczych środków technicznych w ramach realizacji wysokospecjalistycznych procedur medycznych w latach 1999 – 2000. Pismem z dnia 30 grudnia 2004 r. Ministerstwo Zdrowia poinformowało CWPL „CePeLek” SP ZOZ, że jest dłużnikiem kwoty 2 812 794,36 zł, figurującej w ewidencji księgowej Departamentu Budżetu, Finansów i Inwestycji kwoty 2 812 794,36 zł ze wskazanego tytułu. Przychodnia ta nie potwierdziła dołączonego do pisma salda, Ministerstwo Zdrowia wystąpiło więc w stosunku do WIM o zwrot pełnej kwoty, wynikającej z porozumienia z dnia 14 grudnia 2002 r. wraz z odsetkami.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji powództwo jest nieuzasadnione, gdyż Wojskowy Instytut Medyczny nie powstał na skutek przekształcenia CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ w Warszawie, ale na podstawie rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM, które weszło w życie w dniu 10 grudnia 2002 r. Podkreślił,

że jakkolwiek w § 5 tego aktu prawnego unormowano, że WIM przejmuje prawa i obowiązki oraz należności i zobowiązania dotychczasowego CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, niemniej w dalszej jego części doprecyzowano, że chodzi o prawa i obowiązki związane tylko z mieniem, o którym mowa w § 4 rozporządzenia oraz dotyczące projektów badawczych i celowych oraz inwestycji realizowanych ze środków finansowych ustalonych w budżecie państwa na naukę. W konsekwencji WIM – zdaniem Sądu pierwszej instancji - nie przejął spornego zobowiązania.

Sąd Okręgowy wyraził także pogląd, że jeżeli organ założycielski utworzył nowy podmiot WIM i wyraźnie nie przeniósł na niego wszelkich zobowiązań, również związanych z działalnością w zakresie lecznictwa, to nie ma podstaw do stwierdzenia, iż podmiot ten jest następcą prawnym CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ i przejął zobowiązania tego podmiotu. Poza tym podniósł, że w sprawie nie zostało wykazane, iż na skutek odrębnego porozumienia nastąpiło przejęcie długu przez WIM, który w chwili powstania długu nie istniał, a Ministerstwo Zdrowia tego samego świadczenia domaga się od CWPL „CePeLek” SP ZOZ, powstałej z przekształcenia CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że stanowisko powoda, iż WIM przejął zobowiązania dochodzone pozwem pozostaje w sprzeczności z art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r o jednostkach badawczo rozwojowych (jedn. tekst: Dz.U. z 2001 r., Nr 33, poz. 388 ze zm. - dalej: „ustawa”), który stanowi, że jednostka badawczo rozwojowa nie odpowiada za zobowiązania Skarbu Państwa ani innych osób prawnych. Zobowiązanie dochodzone pozwem nie jest zobowiązaniem własnym WIM, a w świetle obowiązujących przepisów nie zostało też skutecznie przejęte przez Instytut po jego utworzeniu. Sąd Okręgowy odwołał się także do art. 40 k.c. oraz art. 22 ust. 2 i 3 statutu WIM.

Apelację Skarbu Państwa - Ministra Zdrowia Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił wyrokiem z dnia 20 marca 2009 r., przyjmując za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i dzieląc jego argumentację prawną. Podniósł, że CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ działał do dnia 10 grudnia 2002 r. jako samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r.

o zakładach opieki zdrowotnej (jedn. tekst: Dz.U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, ze zm. - dalej: „u.z.o.z.”). Na podstawie art. 69 ust. 3 u.z.o.z. Minister Obrony Narodowej wydał rozporządzenie z dnia 10 marca 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia, przekształcania likwidacji, organizacji, zarządzania i kontroli zakładów opieki zdrowotnej utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej (Dz.U. Nr 20, poz. 245 - dalej: „rozporządzenie z dnia 10 marca 2000 r.”).

Minister Obrony Narodowej w dniu 27 listopada 2002 r. na podstawie art. 36 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej i rozporządzenia z dnia 10 marca 2000 r., wydał rozporządzenie w sprawie przekształcenia CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, które przekształciło tę jednostkę - likwidując jej działalność szpitalną, polegającą na udzielaniu medycznej pomocy doraźnej, pobieraniu krwi i krwiolecznictwie (§ 1) – i wskazywało fundusz założycielski przekształcanego zakładu, który miał działać pod firmą CW PL „CePeLek” SP ZOZ oraz przewidywało, że WIM utworzony zostanie na podstawie odrębnych przepisów i będzie zapewniał świadczenia zdrowotne osobom dotychczas z nich korzystającym. Stwierdził jednak, że równoległe unormowanie zawarte w § 2 rozporządzenia w sprawie przekształcenia pozbawiało dotychczasowy podmiot nieodpłatnego użytkowania oznaczonych części mienia państwowego, tj. szpitala klinicznego przy ul. Szaserów w Warszawie wraz z jego wyposażeniem. W rezultacie - w jego ocenie - wbrew tytułowi, równoległe dokonywało przekształcenia zakładu opieki zdrowotnej i częściowej likwidacji działalności, bez likwidacji samego podmiotu.

Wyraził pogląd, że rozporządzenie w sprawie utworzenia WIM, tj. jednostki badawczo rozwojowej, zostało wydane wyłącznie na podstawie ustawy o jednostkach badawczo rozwojowych i że nowoutworzony podmiot wyposażono w składniki majątkowe mienia państwowego (szpital kliniczny przy ul. Szaserów w Warszawie), uprzednio należące do dotychczasowego CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ. Jego zdaniem, analiza rozporządzeń, podstawy kompetencyjnej działania organu oraz podstawy prawnej (upoważnień ustawowych) wydania aktów prawnych, ich wzajemnych relacji, synchronicznego wejścia ich w życie, pozwala na jednoznaczny wniosek, że WIM został stworzony jako nowy podmiot, a nie w wyniku przekształcenia CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ.

Wskazał również, że organ założycielski sprawujący nadzór był zobowiązany zgodnie z § 5 ust. 2 rozporządzenia z dnia 10 marca 2000 r., do wskazania następcy prawnego przekształcanego zakładu, co uczynił, oznaczając go jako CWPL „CePeLek” SP ZOZ z tym, że nie wskazał czy i w jakim zakresie przejmuje on zobowiązania (w znaczeniu długi) przekształcanego CSK AM z Polikliniką SP ZOZ, zwłaszcza związane ze zlikwidowanym przedmiotem działalności.

Rozważając problem związania pozwanego porozumieniem z dnia 14 października 2002 r., wskazał, że nie można przyjąć, iż pozwany jest sukcesorem generalnym (uniwersalnym) byłego CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, gdyż podstawą takiego następstwa musiałby być przepis ustawy, lub zastrzeżone w tym akcie prawnym dla określonego organu uprawnienie do wskazania ogólnego następcy prawnego. W odniesieniu do pozwanego organ założycielski nie podjął takiej czynności, pomimo istnienia uprawnienia wynikającego z § 5 ust. 2 rozporządzenia z dnia 10 marca 2000 r. Według Sądu Apelacyjnego, nie jest nim § 5 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM, który określa jedynie, że w związku „z wyposażeniem” oznaczonym mieniem przekazany na własność lub w użytkowanie podmiot ten przejmuje prawa i obowiązki oraz należności i zobowiązania dotychczasowego CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ z nim związane. Następstwo takie, jako przedmiotowe ograniczone do funduszu założycielskiego, nie dotyczy wejścia w całość praw i obowiązków dotychczasowego podmiotu i ma charakter sukcesji szczególnej.

W ocenie Sądu drugiej instancji, przedmiotowe wierzytelności Skarbu Państwa wynikały z nienależnego świadczenia (art. 410 i następne k.c.) lub - czego nie można wykluczyć - z nienależytego wykonania zobowiązania (art. 471 k.c.), a zatem nie były pasywami związanymi z przekazany mieniem (aktywami). Następstwo wynikające z § 5 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM dotyczy więc mogło jedynie „wwiązania się” w stosunki prawne i majątkowe związane z oznaczonymi składnikami mienia celem zapewnienia ich ciągłości. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, dla dalszej sukcesji niezbędne jest podjęcie czynności prawnej związanej z przejściem albo przystąpieniem do oznaczonego długu przez pozwanego. Takiego przejścia zobowiązań nie można wywieść z pism pozwanego będących odpowiedzią na kierowane do niego wezwania do zapłaty, gdyż nawet

jeżeli nie przeczyły twierdzeniu o zasadzie odpowiedzialności, nie miały cech oświadczenia woli o charakterze konstytutywnym, (zamiaru utworzenia stosunku prawnego) i wprost wskazywały na odmowę spełnienia świadczenia.

Powód w skardze kasacyjnej opartej na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 519 § 1 i 2 k.c., § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM w zw. z § 5 ust. 2 rozporządzenia z dnia 10 marca 2000 r. oraz § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa, lub przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według Skarbu Państwa, naruszenie art. 519 § 1 i 2 k.c. polegało na przyjęciu, że dla sukcesji singularnej WIM po CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ w zakresie zobowiązania objętego powództwem niezbędne byłoby podjęcie czynności prawnej związanej z przejęciem lub przystąpieniem do długu. Trzeba zgodzić się ze skarżącym, że możliwość dokonania takiej subsumpcji wyklucza fakt uregulowania sukcesji bezpośrednio w przepisie prawa, tj. w § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM. Wobec wyraźnie ukształtowanej woli organu kompetentnego do wydania w tym zakresie normy prawnej, nie wchodziła w rachubę regulacja przejęcia długu zawarta w kodeksie cywilnym. Rzeczywiście, bez względu na fakt, czy przejęcie długu miałoby nastąpić przez umowę pomiędzy wierzycielem a osobą trzecią za zgodą dłużnika, czy też w drodze umowy między dłużnikiem a osobą trzecią, za zgodą wierzyciela, nie budzi wątpliwości, że skuteczność takiej czynności prawnej zależy od oświadczenia dłużnika, które w sprawie nie mogło zostać złożone, gdyż w dniu 10 grudnia 2002 r., tj. w dniu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie przekształcenia CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, którego dotyczyło zobowiązanie objęte żądaniem pozwu, dotychczasowy dłużnik utracił podmiotowość prawną. W tym stanie rzeczy, wobec dokonanej przez Sąd Apelacyjny odmowy uznania WIM następcą prawnym CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ przestał istnieć jakikolwiek podmiot uprawniony do występowania w charakterze dłużnika niezbędny do podjęcia czynności prawnej określonej w art. 519 § 1 i 2 k.c.

Wbrew ocenie Sądu drugiej instancji, przepisy rozporządzenia z dnia 10 marca 2000 r. nie zawierają jakiegokolwiek bezpośredniej delegacji do wydania aktów normatywnych. Przedmiotem jego regulacji są jedynie ogólne zasady tworzenia, przekształcania, likwidacji, organizacji, zarządzania i kontroli zakładów opieki zdrowotnej. Skarżący trafnie podniósł, że kompetencja do tworzenia oraz ustalenia przedmiotu i zakresu działania jednostki badawczo-rozwojowej została zastrzeżona w art. 4 i art. 6 ustawy, natomiast do likwidacji tworzenia i przekształcenia zakładów opieki zdrowotnej w art. 36 u.z.o.z. Sąd Apelacyjny przeoczył, że art. 8a u.z.o.z. stanowi, iż do publicznego zakładu opieki zdrowotnej prowadzonego przez jednostkę badawczo rozwojową stosuje się wprost przepisy ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, z zachowaniem przepisów o jednostkach badawczo-rozwojowych.

Skoro więc WIM prowadzi działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną oraz działalność leczniczą na rzecz systemu ochrony zdrowia, a każda z tych dziedzin ma odrębne, skomplikowane i nieprecyzyjne unormowania, to można przyjąć założenie, że do pierwszej sfery należy stosować przepisy ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych, a do drugiej przepisy dotyczące samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Zgodnie z art. 36 u.z.o.z., zarówno tworzenie, likwidacja jak i przekształcenie publicznego zakładu opieki zdrowotnej następuje między innymi następuje w drodze rozporządzenia właściwego organu administracji rządowej. Na mocy takich aktów może nastąpić likwidacja dotychczasowego zakładu, związana z powstaniem innego, w tym wypadku WPL „CePeLek” SP ZOZ (przekształcenie) i utworzeniem nowego zakładu, tj. Wojskowego Instytutu Medycznego (tworzenie). Wtedy akty prawne organu administracji rządowej muszą spełniać warunki określone w art. 60 u.z.o.z.; powinny określać, w jaki sposób mienie zlikwidowanego zakładu, tj. w tym wypadku CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, zostaje rozdysponowane, oraz kto ponosi odpowiedzialność za niepokryte zobowiązania zlikwidowanego zakładu, a także wskazywać sposób przejścia mienia na powstający zakład bądź powstające zakłady oraz kto przejmuje prawa i obowiązki likwidowanego zakładu, w tym obowiązek dalszego spełniania świadczeń zdrowotnych.

Jeżeli następuje tylko likwidacja (tzw. faktyczna) samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, to rozporządzenie organu administracji rządowej określa jedynie sposób rozdysponowania mienia likwidowanego zakładu i wobec utraty jego bytu prawnego organ założycielski nie ma prawa wskazywania, kto przejmuje zobowiązania, gdyż na podstawie art. 60 ust. 6 u.z.o.z. niezaspokojone z jego majątku w toku procesu likwidacyjnego długi stają się obowiązkami Skarbu Państwa (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZP 34/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 97). W takim wypadku, gdy aktywa likwidowanego zakładu przewyższają jego pasywa, w toku postępowania likwidacyjnego z majątku likwidowanego podmiotu są zaspokajani wierzyciele zakładu i po ich zaspokojeniu pozostały majątek staje się majątkiem organu założycielskiego (art. 53a ust. 2 u.z.o.z.).

Gdy natomiast rozporządzenie o likwidacji jest ściśle związane z podziałem, połączeniem, tworzeniem, lub przekształceniem zakładu, to organ administracji rządowej, likwidujący zakład w celu przekazania jego mienia w całości lub części innemu lub innym tworzonemu zakładom ma prawo wskazania (por. art. 60 ust. 4b pkt 4 u.z.o.z.), który z nich i w jakiej części przejmie zobowiązania zlikwidowanego zakładu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2005 r., III CZP 54/05). W takim wypadku art. 60 ust. 6 u.z.o.z. nie ma zastosowania, gdyż w akcie tworzącym zakład na bazie majątkowej likwidowanego samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej został określony podmiot odpowiadający za jego zobowiązania i należności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2005 r., V CK 620/04 i z dnia 2 grudnia 2004 r., V CK 106/04, niepubl.).

Z ustaleń wynika ścisły związek pomiędzy zlikwidowaniem CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ oraz powstaniem WIM i CWPL „CePeLek” SP ZOZ, gdyż nie miała miejsca likwidacja faktyczna mienia likwidowanego zakładu prowadząca do zaspokojenia jego długów. Trzeba zgodzić się ze skarżącym, że § 5 ust. 2 rozporządzenia z dnia 10 marca 2000 r. nie ograniczył wynikającej z art. 60 ust. 4b pkt 4 u.z.o.z. kompetencji Ministra Obrony Narodowej do określenia następcy prawnego zlikwidowano samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej i do uczynienia tego wyłącznie w sposób generalny w jednym akcie normatywnym. Z tego względu za dopuszczalny należy uznać zaistniały stan, w którym równolegle

w tym samym czasie zostają wprowadzone w życie dwa akty normatywne, których celem i skutkiem jest kompleksowa regulacja zagadnień związanych z przekształceniem, likwidacją działalności i następstwem prawnym dotychczas działającego zakładu opieki zdrowotnej, tj. CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ.

W judykaturze wyjaśniono, że zasada, zgodnie z którą sukcesja uniwersalna jest dopuszczalna tylko w przypadkach przewidzianych w ustawie, pozostaje nienaruszona, jeżeli ustawodawca zastrzega dla określonego organu uprawnienie do wskazania ogólnego następcy prawnego (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2005 r., V CK 590/04 i z dnia 2 grudnia 2004 r., V CK 111/04, niepubl.).

Z brzmienia § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM wynika, że nowoutworzona jednostka jest sukcesorem CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ., w treści bowiem tego przepisu określono, że Instytut przejmuje prawa i obowiązki oraz należności i zobowiązania dotychczasowego zakładu opieki zdrowotnej związane z mieniem, o którym mowa w § 4. Przy ustaleniu jego znaczenia trzeba wziąć pod uwagę, że w ustawie o zakładach opieki zdrowotnej ustawodawca nie przywiązał zasadniczej wagi do cech podmiotowych zakładów, w tym cechy normatywnej, jaką jest osobowość prawna, gdyż mogą one nawet działać jako jednostki budżetowe. Zasadnicze znaczenie nadał jego cechom przedmiotowym, decydującym o zdolności do wypełnienia zadań, skoro w art. 1 ust 1 u.z.o.z. przyjął definicję, że zakład opieki zdrowotnej jest wyodrębnionym, organizacyjnie zespołem osób i środków majątkowych utworzonym w celu udzielania świadczeń zdrowotnych. Jeżeli do tego dodać, że w § 5 rozporządzenia w sprawie przekształcenia wprost przewidziano, iż świadczenia zdrowotne w zakresie działalności szpitalnej, będzie wykonywał osobom dotychczas z nich korzystających WIM, przy czym nowo utworzony podmiot został nieodpłatnie wyposażony mienie nieruchomości i ruchome (w szpital kliniczny przy ul. Szaserów) należące dotychczas do CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, to istniała podstawa do przyjęcia, że sporny dług był związany z mieniem tego szpitala, tj. miał związek z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w tej jednostce. Przepis § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM nie operuje pojęciem zobowiązań w znaczeniu długów „dotyczących przekazanego mienia”, lecz szerszym określeniem zobowiązań

związanych z mieniem szpitala. Uzasadniona jest więc interpretacja, że związek ten jest funkcjonalny, tj. ma postać spełniania świadczeń zdrowotnych za pomocą tego mienia. Przedmiotowe zobowiązanie dotychczasowego CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ dotyczyło niewątpliwie spełniania przez tego dłużnika świadczeń zdrowotnych w szpitalu klinicznym przy ul. Szaserów w Warszawie tj. za pomocą mienia, w które nieodpłatnie został wyposażony WIM.

Skarżący trafnie podniósł, że oprócz zawartych w § 1 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM uregulowań natury ustrojowej lub określonych w § 3 i 4 regulacji w zakresie wyposażenia w składniki mienia, rozporządzenie to uregulowało również tak istotne dla funkcjonowania zakładu oraz ciągłości i sposobu wykonywania świadczeń medycznych zagadnienia, jak przejęcie dotychczasowych pracowników SCK WAM z Polikliniką SP ZOZ, czy też powierzenie funkcji kierowania WIM dotychczasowemu komendantowi zlikwidowanego samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. W tym stanie rzeczy trzeba zgodzić się z zarzutem, że Sąd Apelacyjny, odmawiając normie wynikającej z § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM charakteru regulacji ustanawiającej następstwo prawne CSK WAM z Polikliniką SP ZOZ, dokonał ustalenia jej znaczenia w sposób węższy, aniżeli wynika to z interpretacji językowej, której wynik jest zgodny z wykładnią funkcjonalną i systemową. Należy podkreślić, że ustalenie znaczenia § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie utworzenia WIM nie mogło nastąpić bez odwołania się do unormowań zawartych w przepisach wszystkich rozporządzeń.

Z tych powodów skarga kasacyjna została uwzględniona (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).